

- semmisítse meg az eljárás során keletkező összes határozatot;
- kötelezze az alperest a személyzeti szabályzat V. melléklete 4. cikkének második bekezdése alapján az éves szabadságából ki nem vett és ki nem fizetett 30 napnak, a keresetlevél benyújtásától számított 5,25 %-os kamattal megnövelt összeggel történő megváltására;
- ítéljen meg a felmerült nem vagyoni kár és az előmenetelbeli sérelem miatt kártérítést, amelynek méltányosnak tekintett összegét 12 500 euróban határozta meg, fenntartva az összeg eljárás során való változtatásának jogát;
- kötelezze az alperest a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A felperes azt a határozatot kifogásolja, amellyel nem hagyták jóvá szabadságnapjainak a 2004. évre való átvitelét. Keresetének alátámasztására a felperes hivatkozik a személyzeti szabályzat 25. és 57. cikkének sérelmére, a személyzeti szabályzatnak a szabadság kiadása módozatait szabályozó V. melléklete 4. cikkének sérelmére, valamint a gondos ügyintézés, az egyenlő bánásmód és a bizalomvédelem elvének semmibevétele, továbbá nyilvánvaló értékelési hibára.

A Coopérative d'Exportation du Livre Français (C.E.L.F.) által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2004. szeptember 15-én benyújtott kereset

(T-372/04. sz. ügy)

(2004/C 300/88)

(Az eljárás nyelve: francia)

Coopérative d'Exportation du Livre Français (C.E.L.F.), székhely: Párizs, képviseli: Olivier Schmitt ügyvéd, 2004. szeptember 15-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg az Európai Közösségek Bizottságának a Coopérative d'Exportation du Livre Français (C.E.L.F.) részére nyújtott támogatás Franciaország általi végrehajtásával kapcsolatos 2004. április 20-i C(2004) 1361 végleges határozatát, annyiban, amennyiben a határozat 1. cikkének első mondata a Franciaország által 1980 és 2001 között a C.E.L.F. részére a francia nyelvű könyvekre vonatkozó kisebb

megrendelések teljesítéséhez nyújtott támogatást az EK 87. cikk (1) bekezdése szerinti állami támogatásnak minősítette;

- kötelezze az Európai Közösségek Bizottságát a költségek viselésére 5 000 euró értékben.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A felperes tevékenysége a külföldre irányuló könyvekre, kiadványokra és egyéb adathordozókra vonatkozó megrendelések közvetlen teljesítésére, és tágabb értelemben a francia kultúra világszintű előmozdítására vonatkozó mindenfajta műveletre terjed ki. A felperes rámutat, hogy e közérdekű tevékenység ellátásához különböző támogatásokban részesült a francia állam részéről. A jelen ügy tárgyát képező támogatás célja az, hogy a felperesnek kiegyenlítse a külföldi székhelyű könyvesboltokba irányuló kisebb megrendelések teljesítésénél felmerülő többletköltségeket.

Keresetének alátámasztására a felperes mindenekelőtt azt sérelmezi, hogy a megtámadott határozat nincsen kellően indokolva. Másodsorban a felperes az EK 86. cikk (2) bekezdésének és a 87. cikk (1) bekezdésének megsértését hozza fel.

A felperes azt állítja, hogy – mint általános gazdasági érdekű szolgáltatást ellátó vállalkozás – világosan meghatározott közszolgáltatások nyújtásával lett megbízva. Ennél fogva az állam által folyósított összegek nem tekinthetők az EK 87. cikk (1) bekezdése szerinti állami támogatásnak.

A Grandits GmbH és társai által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2004. szeptember 17-én benyújtott kereset

(T-375/04. sz. ügy)

(2004/C 300/89)

(Az eljárás nyelve: német)

A Grandits GmbH, Kirchsschlag (Ausztria), a Scheucher-Fleisch GmbH, Ungerndorf (Ausztria), a Tauernfleisch Vertriebs GmbH, Flattach (Ausztria), a Wech-Kärntner Truthahnverarbeitung GmbH, Glanegg (Ausztria), a Wech-Geflügel GmbH, St. Andrä (Ausztria) és Johann Zsifkovichs, Bécs (Ausztria) 2004. szeptember 17-én keresetet nyújtottak be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen. A felperesek képviselői J. Hofer és T. Humer ügyvédek.

A felperesek azt kérik, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg a Bizottság 2004. június 30-i, az NN 34A 2000/Ausztria „Minőségi programok és az AMA-ökocímke és az AMA minőséget igazoló címke” állami támogatásra vonatkozó (C(2004) 2037. végleges) határozatát;
- kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A felperesek elsősorban az eljárási szabályok megsértését kifogásolják. A Bizottság az intézkedéseket, melyek a megtámadott határozat tárgyát képezik, bejelentett támogatásnak tekintette, noha Ausztria részéről semmilyen tájékoztatás nem történt. A Bizottság megsértette a 659/1999 sz. rendelet 4. cikke (4) bekezdését, mert nem volt jogosult mérlegelésre és hivatalos vizsgálati eljárást kellett volna kezdeményeznie. A Bizottság az indokolási kötelezettséget is megsértette, mert nem vizsgálta meg alaposan és elfogulatlanul az összes, a panaszosok által a tudomására hozott jogi és ténybeli szempontot. Egy 52 hónapos időtartam az előzetes vizsgálati eljárás keretein belül nem megfelelő és megvalósítja az ésszerű határidőn belüli eljárás általános alapelvének a sérelmét.

A felperesek kifogásolják továbbá az EK 87. cikk (3) bekezdés c) pontjának a megsértését. A Bizottság nem kielégítő vizsgálatokat és tényállásra vonatkozó megállapításokat követően elfogadta, hogy az EK 87. cikk (3) bekezdés c) pontjában foglalt kivételes tényállások előfeltételeit megvalósították.

A felperesek végül az EK 88. cikk (3) bekezdés harmadik mondata és a 659/99 rendelet 3. cikke szerinti végrehajtási tilalom megszegését kifogásolják. A be nem jelentett támogatások vonatkozásában végrehajtási tilalom áll fenn. A végső határozat általi visszamenőleges jóváhagyás nem megengedett.

Ioannis Terezakis által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2004. szeptember 22-én benyújtott kereset

(T-380/04. sz. ügy)

(2004/C 300/90)

(Az eljárás nyelve: angol)

Ioannis Terezakis, lakóhelye: Brüsszel (Belgium), képviseli: L. Defalque, ügyvéd, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. szeptember 22-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg a Bizottság 2004. július 12-i levelében közölt és a felpereshez 2004. július 16-án érkezett határozatát, amelyben elutasítja a felperes kérését, hogy hozzáférhessen a Spata repülőtér építésének fővállalkozói és alvállalkozói szerződéséhez, az építkezés tételeinek költségéhez, a számlákhoz és a végelszámoláshoz;
- kötelezze az alperest az eljárás és az annak alapján felmerült költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A fővállalkozói szerződésbe való betekintést megtagadó bizottsági határozattal kapcsolatban a felperes először arra hivatkozik, hogy nyilvánvaló jogi és ténybeli tévedés történt, mivel a Bizottság nem tisztázta, hogy az irat szerzője, az Athéni Nemzetközi Repülőtér, egy tagállamtól elkülönült harmadik fél, vagy a görög állam irányítása alá tartozik, amelyre következtetésképpen az 1049/2001 rendelet (1) 4. cikke (4) vagy (5) bekezdése vonatkozik. A felperes azzal is érvel, hogy a Bizottság semmilyen bizonyítékot nem hozott fel arra nézve, hogy a harmadik fél megkérdezése nélkül ténylegesen megfontolta volna a hozzáférés megadását. A felperes úgy véli, hogy az üzleti érdekek védelme elvének kiterjesztő értelmezésével a Bizottság megsértette az iratokhoz való lehető legszélesebb körű hozzáférésnek az 1049/2001 rendelet 1. cikke a) pontjában foglalt elvét.

Ugyanezen irattal kapcsolatban a felperes állítása szerint a Bizottság megsértette az 1049/2001 rendelet 4. cikke (4) bekezdését és a 2001/937 határozat (2) 5. cikke (3) és (4) bekezdését, amikor nem vizsgálta meg a harmadik félnek a nyilvánosságra hozatalt megtagadó indoklását, és ennek az indoklásnak részleteit sem közölte a felperessel. A felperes azt is állítja, hogy a Bizottság megsértette az 1049/2001 rendelet 4. cikke (6) bekezdését, amikor nem mérlegelte a részleges betekintés megadásának lehetőségét, végül nem tett eleget a határozat indoklására vonatkozó kötelezettségének.

Vitatott határozatában a Bizottság megtagadta a számlákhoz és a repülőtér befejezésének végelszámolásához való hozzáférést is arra hivatkozva, hogy azoknak a Regionális Politikai Főigazgatóság megbízásából folytatott pénzügyi ellenőrzése még nem fejeződött be. A Bizottság határozatának ezen részével kapcsolatban a felperes arra hivatkozik, hogy a Bizottság az 1049/2001 rendelet 4. cikk (2) bekezdését tévesen értelmezte, és nyilvánvaló ténybeli tévedést követett el, amikor úgy ítélte, hogy a szóban forgó pénzügyi ellenőrzés a nevezett rendelkezés hatálya alá tartozik. A felperes a lehető legteljesebb hozzáférés elvének és a Kohéziós Alapból való támogatás megszerzésére vonatkozó bizottsági határozat 5. mellékletének megsértésére is hivatkozik, amely utóbbi kimondja, hogy az érintett tagállamok kötelesek a lakosság által kért releváns információkhoz nyílt és egyszerű hozzáférést biztosítani. A felperes állítása szerint a Bizottság a részleges hozzáférést sem mérlegelte.